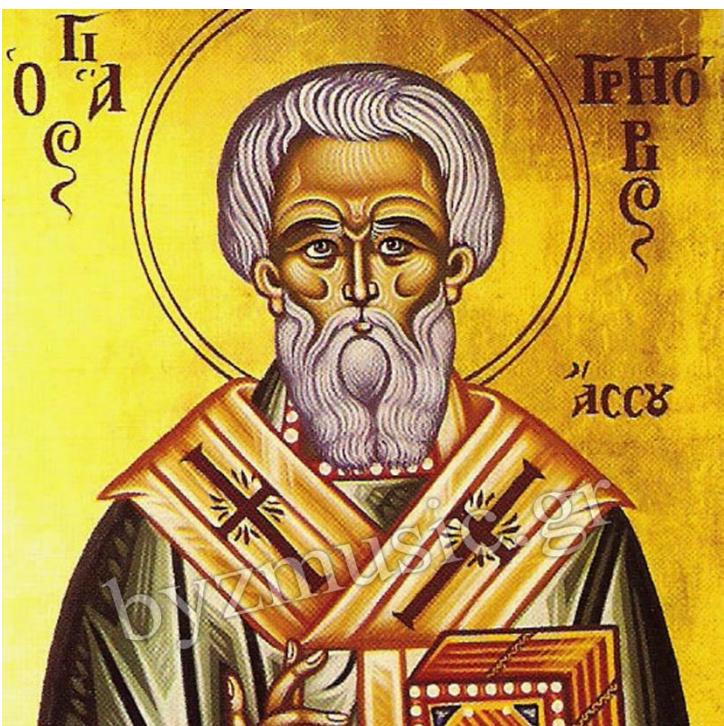

΄Ασματικὴ ἀχολουθία
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ἀσσού,
τοῦ θελυματούργοῦ.

Τῇ 10ῃ, μηνὶ Τουλίῳ

ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἅγιορείτης
Ιούνιος 2023

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Προοιμιακός

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Αβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, δὲν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεως

σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, δὸν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἐώς ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια. Δόξα σοι δὲ Θεός. (γ')

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνοιξαντάρια

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἄχος λαδί Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

λ νοι ἔα αν το ο ος σου την χει ει ει ει ει
ρα ⁶ τα συ υμ πα αν τα πλη η σθη η η

ταὶ τοις χρην στο τη η η η τος
so o o on tai chrēn sto o o tē η η η tos

ποστρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω
πο posstre ε ε psan tos δe sou to ο ο προ σω ω

πο on λα τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
πο on λα τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο οις αλ λη λου ου ου
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο οις αλ λη λου ου ου

α α α α α α

λ ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ
λ ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι
τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σι δο ξα α σοι οι ο Θε
στρε ε ε ψου ου ου ου σι δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο οις αλ λη λου ου ου α α

Ε ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου και κτι σθη η σο ον ται αι **δ** και α να και
νι ε ει ει εις **η** το προ ο σω ω πον τη η ης γη
ης **Δ** Δο ξασι Πα α α τερ **δ** δο ο ξα α σοι οι γι ε
ε ε ε ε ε **η** δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ε ε ον **δ** δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ος αλλη λου ου ου ε ε ε ε α **γ**
Η **η** τω η δο ξα α Κυ υ ρι ε ε ου
ου **η** εις τους αι ω ω να α ας **η** ευ φραν θη η σε
ται αι αι Κυ ρι ε ο ος **λ** ε πι τοις ε ε ερ

γοις οις α α σου του δοξα σοις οι οι Α γι ε δο
ο ο ξα α σοις οι Κυ υ υ ρι ε ε ε δο
ξα α σοις οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι
ι ε ε ε δοξα α σοις οι ο Θε ο ο
ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α δο
Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η
η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε
ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε
ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοις οι οι Α γι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα θη το α α α

לְאַתָּה תִּתְּבֹּאֵר כִּי־^ג אֲנָתָה
 α α α γι ε ε το α α γι ε ο ον ^Α δο ξα α

لـ لـ لـ اـ اـ

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α
α α τερ γι ει ε και Πυε ε ευ μα α σε ε προσ
κυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο
ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α δ
Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η
σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω
δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ
χε δο ξα α σοι γι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι
ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο
ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι
α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δι δο
ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος η Αλ λη
λου ου ου ου ου ι ι ι ι α δι
Ε χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο
ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
μοι οι οι ρ ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

τοι ει ει ει ει δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ει μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α
γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α
α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ο
Ε υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η
μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι
ο ος ε ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του
ο ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε
νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

— — — — — — — — — — — — — — —
σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α α

— — — — — — — — — — — — — — —
νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε Δ δο ο ξα

— — — — — — — — — — — — — — —
α α σι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

— — — — — — — — — — — — — — —
γι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

— — — — — — — — — — — — — — —
σι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

—
α Δ γ

Ω — — — — — — — — — — — — — — —
ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

— — — — — — — — — — — — — — —
σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

— — — — — — — — — — — — — — —
ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας Δ δο ξα α σι

— — — — — — — — — — — — — — —
Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε Δ δο

ξα α σοι οι γι ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ε

ο ον λ το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον ρχαι εν γι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον ρ Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Η Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α ρ

Λ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ρχαι γι ω ρ

χαι αι α γι ω Πνε ε ευ μα α α α α τι ρ

K αι νυ ^υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας ^η των αι ω ω νω ων α α

α μην ^η **δι**

λ α λη λου ι ι α α λη λου ι ι α ^ε ^λ αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

δι ου ου ι ι ι ι α ^η **δι**

λ α λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α ^ε ^λ αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

δι ου ου ι ι ι ι α ^η **δι**

λ α λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α ^ε ^λ

αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι ο Θε ε ο ο ος

η η μω ων δο ο ξα α σοι οι οι οι **δι**

τὰ εἰρηνικά

•**Χρόσ** π δι Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δι**

NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **λι**

NH ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δι**

NH ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι**

NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **λι**

NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δι**

έτερα

NH Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι**
NH Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε ε η σον **τι**
NH Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον **Δι**
NH Κ υ ρι ε ε λε η σον **τι**
NH ΠΑ Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **πι**
NH Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι**
NH Κ υ ρι ε ε ε ε η σον **δι**

C οι Κυ ρι ε **δι**

ΟΤΙ πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

NH **λ** μην **δι**

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

Ὕχος πτῶ Πά

K υ ρι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε **Δ** εισ α
α α κου ου σο ον μου **Δ** εισ α κου σο ο ον μου **Ku**
υ ρι ε ε **π** **Ku** ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
ε εισ α α α κου ου σο ον μου προ σχες τη φω υη η η τη
ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ος σε ε εισ α κου σο ον μου **Ku** υ υ
π
υ ρι ε ε ε ε
K α τευ θυν θη τω η η η προ ο οσ ε ευ χη η
μου **Δ** ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο
ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου θυ
σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ε υη η η **Δ** εισ

α χου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε

Στιχολογία

Ἐχος λέπα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.264*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ε μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ε ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α

καρ τι ε αις

Ϲ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ε αν

και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ **ξ**ει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη ηνμου

O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυτων

A κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυτων πα ρα τον α α δην

O τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου π

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν π

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι πα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν

πα ρε ελ θω π

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην π

Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Ε ν τω ε κλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των π

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα π

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω χον των με ο τι ε

χρα ται ω θησαν υ περ ε με Δ ♂

E ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του ♂

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι σου π

E με υ πο με νου σι δι και οι Δ ♂ ε ως ου αν

τα ποδως μοι π

E χ βα θε ων ε κε χρα ξα σοι Ku ρι ε Ku ρι

ε ει σα χου σον της φω νη ης μου π

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ω ως μου π

Στιχιεὰ Προσόμοια

“Ολην ἀποθέμενοι

ἢχος πλ.β’

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὁτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμός ἐστιν.
Ολος ἔχ νεότητος, τὰς ἥδονὰς τὰς τοῦ βίου, ἀπορρίψας ὅσιε, τῆς Τριάδος γέγονας,
καταγώγιον, καὶ λαμπρῶς ἡστραψας, ἀρετῶν ἐν χάρισι, παμμακάριστε Γρηγόριε, καὶ
κατεσκήνωσας, ἔνθα λάμπει φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἴσαγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις
μεθέξεσιν. Ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ σὲ γεραίρομεν πιστοί, τὴν σὴν τελοῦντες
πανήγυριν, ἀξιομακάριστε.

Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἡλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε νῆσος ἡ Λέσβος, Πάτερ ἀξιάγαστε, φαειναῖς αὐγάζοντα,
ταῖς λαμπρότησι· διόπερ συντήρησον, τοὺς οἰκοῦντας ταύτην, ἐτησίως σοι προστρέχοντας,
σοφὲ Γρηγόριε, καὶ ἀρυομένους ἴάματα, καὶ τούτους διαφύλαξον, ἐκ παντοίων νόσων καὶ
θλίψεων, ὅπως ἀενάως, τιμῶσι τὴν θαυμάσιον πηγήν, τὴν ἐκ τοῦ σοῦ θείου μνήματος, μέδωρ
ἀναβλύζουσαν.

Ἄπὸ φυλακῆς πρωτίας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωτίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν νοῦν σου προσήλωσας, ὅλως Θεῷ τῷ σωτήρι, ἵερὲ Γρηγόριε, τοῦ φθαρτοῦ γενόμενος,
κόσμου ἔξαρνος, τὰς ἐρήμους ὄψησας, πόθῳ τοῦ Κυρίου, τὰ τερπνὰ μηδὲν ἡγούμενος· διὸ
ἥξινασι, δαίμονας ἐλαύνειν σφοδρότατα, καὶ θείαις ἐπικλήσεσιν, ἐκτελεῖν ἔξαίσια θαύματα·
ἄλλ’ οὖν μὴ ἐλλίπης, καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον,
Ιεράρχα μέγιστε.

Ἐδωκας σημείωσιν

ἢχος δ'

Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

”Ωφθης ἀπερίτρεπτος, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ὄφεος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων μακάριε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ καθυποτάττων, τὸ ἐμπαθὲς τοῦ λογισμοῦ, καὶ χαλινώσας σαρκὸς τὸ φρύαγμα· διό σοι ἀντημέψατο ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πρόστηθι τῇ ποίμνῃ σου, τῇ νεολέκτῳ Γρηγόριε, ὡς ποιμὴν ἐννομώτατος, καὶ ταύτην ἔξαρπτασον, ἐξ ἀγρίων λύκων, τῶν ἐπεμβαινόντων, καὶ σκορπιζόντων ἀφειδῶς, εἰς ἔρημάς της ὅρη καὶ βάραθρα, τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, καθυποτάξας ὁδήγησον, ἐπὶ χλόην σωτήριον, καὶ πρὸς ὑδωρ ἀφέσεως.

”Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δῶρον ἀξιέραστον, τῇ Ἱερᾷ σε παρέσχετο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, αὐτὸν ἀγαπήσαντα, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρος ὅθεν δυσωπεῖ σε, ὑπὲρ αὐτῆς ἐκλιπαρῶν, μὴ διαλίπης ἀεὶ τὸν Κύριον, παντοίων ἐκλυτρώσασθαι, πειρατηρίων καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα Γρηγόριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξαστικὸν

ἢχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δεῦτε τῆς Ἀσσου τὸν πρόεδρον, καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, τὸν θεῖον Γρηγόριον, ἐν ὧδαις πιστοί, καταστέψωμεν λέγοντες· Χαίροις Μυτιληναίων φρουρός, καὶ τῆς Ἀσσου πρόεδρος σεπτός, καὶ προστάτης θερμότατος· χαίροις τῆς Ἱερᾶς τὸ ἀγλαΐσμα, τῆς Τριάδος πρόμαχος καὶ τῶν δαιμόνων φυγαδευτής· ἀλλ' ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ιωάννου Ἀρβανίτη

ἢχος πλ.τ. πα

Μουσικὸν Λειμωνάριον
Ι.Μ.Μυτιλήνης, Ερεσοῦ & Πλωμαρίου
σ.377*

Δοξαστικὸν
ἢχος πλ.τ. πα
Γι υι ω και α γι ω Πνευ μα α α τι π
κλ

ροις της I ε ε ρα α ας το α α γλα α α α ι
 ομα σης Τρι α α δο ο ος προ ο μα α α
 χος και των δαι μο ο ο νω ω ων φυ υ υ υ
 γα α α δευ της αλλ ω ως παρ ρη η σι ι α
 αν ε ε ε χων προς Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ο ο
 ο ο ο ο ο ο ον μη πα α α α α α αυ
 ση πρε σβε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε
 ε ε ε ευ ων ρη περ τω ων πι ι στει τε ε
 λου ουν των και την πα αν σε ε ε ε ε ε πτον
 μη η η η η μη η η η η η η σου π

ἢχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Γίδες μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προηλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἴκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄχος πλ.β'

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α α α Πα αρ
θε ε ε νε τις μη α νυ υ μην σει ει σου τον

α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α

χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Γι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω
θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
και φυ σει γε νο ο με ε νος α ανθρω ω ω πος
δι ι η η η η μας ουχ εις δυ α α δα α
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ
α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω
ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε
ευ ε σε μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι
στε ε λε η θη η η η η ναι τα ας ψυχα α
ας η η η η μω ω ω ω ων

Εἰσοδος – Έπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὁρθοί!

Ιωάννου Σακελλαρίδου

Ὕχος Ἄντονος Διόνυσου

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ» 1977 σ.33#

Φ ως ε λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα
 να α του Πα τρος ου ρα νι ε ε ου α γι ου μα
 κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ε ε ε στε ελ θο
 ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ε
 δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα
 γι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι
 ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
 ναις αι σι ε αις γι ε ε Θε ε ου ζω η η η

— η η η ην ο δι ι δου ουους δι ο ο ο ο ο χο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Ἐσπέρας προκείμενον

Κυριακῆ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἄγιος Πάτερ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

δου δη ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα αν τες

οι δου ουλοι Κυ ρι ου Δι (β')

∴ Οί ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δι

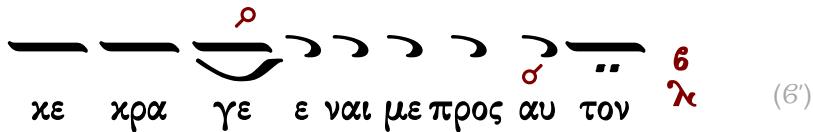
πα αν τες οι δου ουλοι Κυ ρι ι ου ου ου Δι

Δευτέρᾳ ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἄγιος Δι βρ

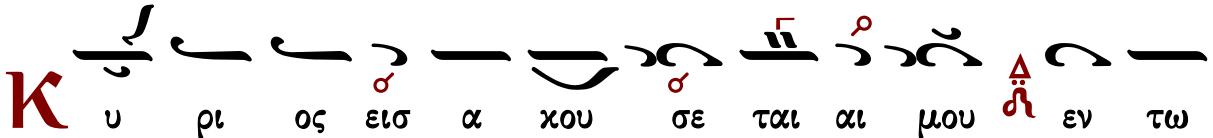
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

Κ υ υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου Δι εν τω

 κε χρα γε ε ναι με προς αυ τον σ λ 6 (β')

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει
 ἐπλάτυνάς με· οἴκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

K υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου Δ εν τω

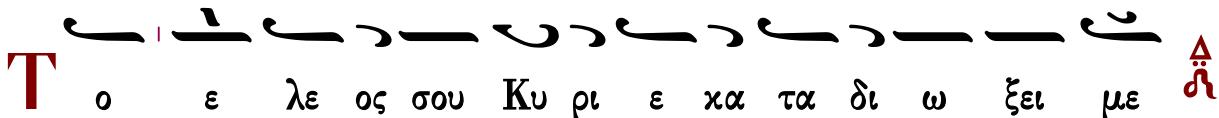

 κε χρα γε ναι με προς αυ το ο ο ον λ 6

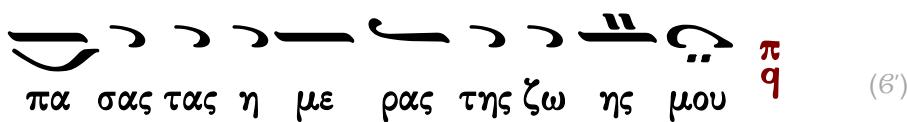
Τρίτη ἑσπέρας
 Φαλμός 22

Ὕχος ḥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

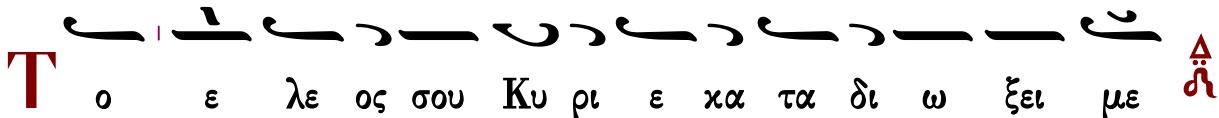

T ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σας τας η με ρας της ζω ης μου π q (β')

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

T ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου π q

Τετάρτη ἑσπέρας
 Φαλμός 53

Ὕχος λ ḥ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον
 θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

με **ν'** και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με **χ** **ϙ** (β')

∴ Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον
 θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

με **ν'** και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με ε ε **χ** **ϙ**

Πέμπτη ἑσπέρας
φαλμός 120

Ὕχος λ ἡ Β

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

H βο η θει α α μου πα ρα Ku ρι ου **του**
 ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην **Ϛ** (β')

∴ **Ὕ**ρα τους ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

AH βο η θει α μου πα ρα Ku ρι ι ου **Ϛ**

του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη η **Ϛ**

ἢ
ην

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ὕχος οὐ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

O Θε ο ος αν τι λη πτωρ μου ει δι το ε
λε ο ος σου προ φθα α σει ει με ή (β')

∴ Ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαι με.

O Θε ο ος αν τι λη πτωρ μου ει δι το ε λε
ο ος σου προ φθα σει με ε ε ε ή

Άναγνώσματα

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 1:8-11,15-17

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὕμοισε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἴδού ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἐκατοντάρχους, καὶ

πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς χριταῖς ἡμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς χριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἔκείνω, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερογομίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 10:14-18, 20-21

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ισραήλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γάρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἴσχυρὸς καὶ φιβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτω, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἵματιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅμη. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἀ εἰδον οἵ ὁφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 4:7-15

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γάρ φαυλότητος, ἀμαρτοῦ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γάρ ἡν Κυρίων ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἄχος πᾶς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
έπανέκδοσις 1991 σ.63*

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δι** ν

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι** ξ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι** Α

Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι** η

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δι** ξ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ον **δι** ν

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως

καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητών καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητών καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἱρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὸς τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαισχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φιβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν

ἢχος α'

‘**Η**γάπησας ἵεράρχα, τὴν ἀνωτάτην φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ δρώμενα, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ὧν ἀεὶ ἡνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε πάτερ Γρηγόριε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η γα πη σας ι ε ε ρα α αρ χα την α νω τα α
 τηην φι ι ι λο ο σο φι ι αν και ε ξω χο
 σμου ε ε γε ε ε νου ζων υ πε ε ερ τα ο ρω
 ω ω με ε ε ε να και ε σο ο πτρον α κη λι ι
 δω ω τον Θε ε ου ου θει ει ον α α νε δει ει χθης
 και ων α α ει η νω με ε ε ε ε νο ος φω ω
 ω τι ι φω ωως προσ ε λα α αμ βα α α α νες και
 τρα νω τε ε ρον του μα κα α ρι ι ου ε τυ υ
 χες τε ε ε ε λους πρε σβευ ε ε πα τερ Γρη η γο ρι

Ἐν περ τῶν ψυχῶν ἡμῖν ἡ μων

ἢχος α'

Ὑγάπησας ἵεράρχα, τὴν ἀνωτάτην φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ δρώμενα, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ὃν ἀεὶ ἡνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε πάτερ Γρηγόριε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἢχος α'

Ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ πηγὴ τοῦ ἵεράρχου, ἀπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνενδεής γάρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τοῦ ἀγίου σου. Ταῖς αὐτοῦ ἴκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ἢχος α'

Ἄγαλλεται μὲν ἡ πληθὺς τῆς Λέσβου, κομπάζει δὲ μᾶλλον ἡ ἵερά, ἡ τὴν ἵεράν σου πλουτοῦσα λάρνακα· καὶ γάρ ἀενάως, ὅδωρ ἐκβλύζει σωτήριον, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, τὰς ἴάσεις παρέχον. Ἄλλ' ὡς παμμάκαρ Γρηγόριε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην σου.

ἢχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τοῦ ἐνδόξου ἵεράρχου τὰ θαύματα, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ μετάστασιν, παρέχει πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, πλουσίως τὰ ἴαματα· ἡ γάρ ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἀενάως βρύουσα πηγὴ, τοῖς πᾶσι βραβεύει τὴν χάριν τῶν ἴάσεων· διὸ ἄσωμεν ὕμνοις τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι αὐτόν, εἰς ἴατρείαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἄγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἄγίαν ἐορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἱφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὔμενη καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἄγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν δργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (τετράκις ἀνὰ ί καὶ αὐθις ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

'Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ τοῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. 'Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ σου. Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, πρεσβείας τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίας τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἄγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἄγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἄγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν ἄγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε,

ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἄμην.

Ὕπατος Λαζαρί Δι

Δ.Π.*

ΔΙ

Κ υ ρι ε ε λε η σον Α ΜΕΛ

λε η σον Κ ρι ε ε λε η σον ΒΩ

άγιορετίκα

Ὕπατος Λαζαρί Δι

ὑπό Ιεροθέου ιεροδιακόνου*

Κ υ ρι ε ε λε η σον Χ Κ ρι ε ε ε

λε η σο ο ο ο ο ο ον Κ ρι ε ε λε

ε η σον π

Κ υ ρι ε ε λε η σο ο ο ον Κ ρι ε

ε λε η σο ο ο ο ο ον Κ ρι ε ε ε

λε η σον π

Ἁχος λῃ ḥε Κῳ

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ελέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἑρήμωῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἀνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (*χωραὶ ἢ νήσω*) ταύτη καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασον. "Οτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

'Αμήν.

Ἡχος ἡ Γα

Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν **η** οι
 δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον ***ά** ουχ ε λατ τω θη
 σον ται παν τος α γα θου **η**
 ουχ ε λατ τω θη σον ται παν τος α γα θου ου
 ου ου **η**

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου

ῆχος β'

"Οτε τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, καὶ τὴν ματαιότητα βίου, πάτερ ἐξέψυγες, τότε τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐλάμφθης χάριτι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ἀπέρριψας πλοῦτον, καὶ τὴν περιφάνειαν, τῆς ἐπικήρου ζωῆς· ὅθεν τῷ Χριστῷ νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε πόθῳ, ἀξιομακάριστε Γρηγόριε.

Οἱ Ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ δσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χώρᾳ ἐνοικήσας Ιερᾶς, πρόμαχος αὐτῆς ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιός, ἄγιε Γρηγόριε, ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, ἦν καὶ νῦν διατήρησον, ἀλώβητον πάσης, προσβολῆς ἀλάστορος, καὶ ἐπηρείας ἐχθροῦ, ὅπως ἐτησίως γεραίρῃ, σοῦ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην, τὸν Σωτῆρα Κύριον δοξάζουσα.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ δσίου αὐτοῦ.

Μέγας ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν Μυτιλήνῃ οἰκοῦσιν, ὑπάρχεις ἐνδοξε, ἄγιε Γρηγόριε, ιερομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ διώκεις νοσήματα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων σεπτῶς, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν

θλίψεων πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Δοξαστικόν

ἷχος πλ. β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὰς νόσους τῶν ἀνθρώπων, ἔκδιώκων τῇ δυνάμει Χριστοῦ, τῆς Μυτιλήνης ὑπάρχεις, στῦλος καὶ ἐδραίωμα, παμμακάριστε Γρηγόριε, καὶ τῆς Ἱερᾶς καύχημα καὶ ἀγλαΐσμα· παρέργησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αὗτὸν ἴκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμόνιου Ἀρβανίτη

Ὕχος πλ. ς Πα

Μουσικὸν Λειμωνάριον
Ι.Μ.Μυτιλήνης, Ερεσοῦ & Πλωμαρίου
σ.381*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ε ε ε ε και αι αι

Ὑ ε υ ε ω και α γι ε ω Πνευ μα α α τι π
κα

Ο τη η ν χα α α ριν των θαυ μα α α α

α των ου ρα νο ο ο θεν κο ο μι σα α

α α με ε ε ε νος και τας νο ο ο σους των αν

θρω ω πων εχ δι ε ω ω ω χω ω ω ων τη δυ υ

 ναι τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Θεοτοκιον

Ἵχος πλ. β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἴκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ ἵεράρχου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὕχος λ π β'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.15/1055#

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἱ ων

 νῶν αἱ μην

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς σε

 θεοτόκε σὺ εἶ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς σε

 θεοτόκε σὺ εἶ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς σε

 θεοτόκε σὺ εἶ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς σε

 θεοτόκε σὺ εἶ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς σε

η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ων

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγίᾳ Τριάδι, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οὐτὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἢχος α'

Τοὺς ἀθλους τῶν ἀγίων, θερμῶς ἐπιζηλώσας, ἐδείχθης ἐν τῷ κόσμῳ, ἵσαγγελος τὸν βίον· ἐτίμησας ἦν εἰληφας ἀρχήν, τὸ τάλαντον αὐξήσας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁσίως διαπρέψας, ταῖς ἀρεταῖς σου πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ ὃν ἡγάπησας πολύ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ὃ παρίστασαι Χριστῷ, πάτερ Γρηγόριε.

Ἄχος ἦ Πα

Τους α θλους των α γι ων θερ μως ε πι ζη λω
 σας ^Δ_ᾶ ε δει χθης εντω χο ο σμω ι σαγ γε λος τον βι ον ^π_ϙ
 ε τι μη σας ην ει λη φας αρ χην ^Δ_ᾶ το τα λαν τον αυ
 ξη σας του Χρι στου ^π_ϙ και ο σι ως δι α πρε ε ψας ^Δ_ᾶ ταις
 α ρε ταις σου παν τας κα τε φω τι σας ^π_ϙ δο ο ξατω
 ον η γα πησας πο λυ ^Δ_ᾶ δο ξα τω σε ε θαυ μα
 στω σαν τι ^Δ_ᾶ δο ξα τω ω πα ρι στα σαι Χρι στω
 πα τερ Γρη η γο ο ρι ι ε ^π_ϙ

Θεοτοκίον

Ἵχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὃς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Θεοτοκίον

Ὕχος ἦ ρ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριου 1905 σ.13#

Δ ḥ ο ἔ α Π α τ ρ i κ α i γ i ω κ α i α γ i ω Π νε u

μ α τ i ḥ

Κ ḥ ο ο i κ α i α ε i κ α i ε i s τ o u s α i ω ν a c τ a w n

α i ω ν a w n α μη n ḥ

Τ ο u Γ a β r i η l φ θ e g ἔ a μ e ν o u σ o i Π a p θ e ν e t o χ a i

ρ e σ u n t h φ a w n h ε s a p x o u t o o t a w n o λ a w n

Δ e σ p o o t h s ḥ ε n s o i t h a γ i a K i b w t a w a w s ε φ h

ο δικαιος Δαβιδ ε δει χθης πλατυ ε ρατων
 ουρα νων βαστασα σα τον Κτιστην σου προ δο ο ξατω εν οι
 κη σαν τι εν σοι δο ξατω προ ελθον τι εκ σου
 δο ξατω ε λευθερωσαν τη μας δι α του το ο χου ου
 σου ου ου ου προ

Απόλυτις

Μετά τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἄμην.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὑσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἄμην.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία.

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὑσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἄμην.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

Της περιστάσεως, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δόντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν δοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΟΤΙ ΣΟΥ ΕΣΤΙΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οὐ νψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὑφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασίᾳ φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν. Ἐν δόνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοισσι ω καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἐξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (γ')

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὅδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὁστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθη ἔως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορεύόμην.

Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

- Ἐ**κακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὥρυσμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σου οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὁφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- Ο**ἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
- Κ**αὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- Ἐ**γὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
- Κ**αὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
- Ὅ**τι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
- Ὅ**τι εἴπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.
- Ὅ**τι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντὸς.
- Ὅ**τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
- Ο**ἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
- Ο**ἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- Μ**ὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
- Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
- καὶ πάλιν
- Μ**ὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
- Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
- ψαλμὸς ξβ'** 62
- Ο** Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθρίζω.
- Ἐ**δίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- Ο**ὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι, τοῦ ἵδειν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- Ὅ**τι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- Ο**ὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- Ω**ς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- Ε**ἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὁρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ.
- Ὅ**τι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- Ἐ**κολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
- Α**ὔτοι δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
- Π**αραδοθήσονται εἰς χεῖρας βομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- Ο** δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι

ένεφράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὅπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πς' ⁸⁷

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΟΤι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Οσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἐθεντὸ με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἐθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κάγῳ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρῶτὸν προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ινα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με.

Εκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Εμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' ¹⁰²

Εύλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εύλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐέλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἵώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὄδοις αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων δὲ Κύριος, μαχρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
὾οτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει.
὾οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιησαι αὐτὰς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυτε, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ'¹⁴²

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς χρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
὾οτι κατεδίωξεν δὲ χθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ

έταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ δούλιατός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (6')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀέλι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (7')

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνάσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν,

Θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Πέρο τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίποτε εύχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ πλεόντων, ὅδοι πορούντων, νοσούντων, καμόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἄγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθάμεθα.

Σοί, Κύριε.

”Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἄρχος ἡ Πατέ

Ίωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

Θεος Κυριος και επεφανεν η μην διευλογισθει

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Ku ρι ou π^q

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¶

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμετέρην αὐτούς.

Θεοσκέψεις καὶ φανερώνη

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Ku ρι ou π

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἢχος α'

Τοὺς ἄλιθους τῶν ἀγίων, θερμῶς ἐπιζηλώσας, ἐδείχθης ἐν τῷ κόσμῳ, ἵσαγγελος τὸν βίον· ἐτίμησας δὲν εἶληφας ἀρχήν, τὸ τάλαντον αὐξήσας τοῦ Χριστοῦ, καὶ δοίας διαπρέψας, τοῖς ἀρεταῖς σου πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ δὲν ἡγάπησας πολύ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ φύπαρίστασαι Χριστῷ, πάτερ Γρηγόριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. ♪

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἄχος ἦ Πά

Μελωδὸς*

Τους α θλους των α γιων θερ μως ε πι ζη λω
σας ε δει χθης εν τω χο ο σμω ι σαγ γε λος τον βι ον
ε τι μη σας ην ει λη φας αρ χην ε το τα λαν τον αυ
ξη σας τον Χρι στον και ο σι ως δι α πρε ε ψας ε ταις
α ρε ταις σου παν τας κα τε φω τι σας δο ο ξα τω
ον η γα πη σας πο λυ ε δο ξα τω σε ε θαυ μα

στω σαν τι δο ξα τω ω πα ρι στα σαι Χρι στω

πα τερ Γρη η γο ο ρι ε ^π_ϙ

Λ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω ^χ Πνευ

μα τι ^Δ_ϙ

Θεοτοκίον

Ἄχος α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὃς ἔφη δικαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Θεοτοκίον

Ἄχος ^ϙ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριου 1905 σ.13#

Κ ^χ αι νῦν καὶ α ει καὶ εις τοὺς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ

Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ χου το ο των ο λων
 Δε σπο ο της π ιν εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη
 ο δικαι ος Δα βιδ Δ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρατων
 ουρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου π δο ο ξα τω εν οι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου Δ
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο χου ου
 σου ου ου ου π ιν

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἢχος πλ.α'

Τὸν τῆς Ἀσσου ποιμένα, σοφὸν Γρηγόριον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, οἵ εὐσεβεῖς εὐλαβῶς,
 τὸν ποικίλους πειρασμοὺς καθυπομείναντα, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἴσχύν, ἀποσοβήσαντα
 στερρῶς, καὶ πλάνην καταβαλόντα· πρεσβεύει γάρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἔξαίσιον θαῦμα, τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος, ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνὴ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἔξιστᾳ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

ἢχος πλ.δ'

Ταμάτων δοτῆρα θαυματουργόν, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρα φωταγωγόν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, σὲ τοῖς πᾶσιν ἀνέδειξε· τὴν γὰρ δαιμόνων πλάνην, ἀνδρείως κατέβαλες, καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, τὸν νοῦν κατεφύτισας. "Οθεν ἵατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν πάνσεπτον τάφον σου, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, ἵεράρχα Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Γεῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἀφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἢχος πλ.α'

Ἐγκρατείᾳ τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου, ἔξηφάνισας, τοῦ ἔχθροῦ τὰς προσβολάς, πάτερ Γρηγόριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν, ὡς ἀξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθένε Ἀχραντε, ἀνενδοιάστως ἔχόντων, σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Γεῷ σου, σὺν τῷ σεπτῷ Γρηγορίῳ, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

α' Αντίφωνον τοῦ δ' ἢχου

Ε χ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
 θη αλλ αυ τος αντιλα βου και σω σον Σω τηρ μου **λ**⁶ (β')
 Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θητε α πο του Κυ
 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σεσθε απ ε ξη ραμ
λ⁶ με νοι **λ**⁶ (β')

λ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευμα τι **λ**⁶
 λ γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ξω ου ουται
 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νεται **λ**⁶ τη Τρι α
 δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως **λ**⁶

καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω ναὶ τῶν αἱ
 ω νῶν α μην λ⁶
 ἀ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
 α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο οντα α πα σαν την κτι
 ι σιν προς ζω ο γο ω ι αν λ⁶

Προκείμενον

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (β')

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄσιου αὐτοῦ.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τάξις Θεοθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύῃ..."

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

•Ηχος Δι

Πανδέκτη
'Ορθρος 1850 σ.489#

λ μη ην

Ἐπίκλησις τοῦ Κυρίου σταύρου

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Ἐπίκλησις τοῦ Κυρίου σταύρου

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διάψιδα σταύρου

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:1-9

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν δὲ Κύριος πρὸς τοὺς ἔληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ¹ Άμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, διὸ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστί, καὶ ληστής. ² Οὐ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστι τῶν προβάτων. ³ Τούτῳ δὲ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἔξαγει αὐτά. ⁴ Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ⁵ ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. ⁶ Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἀλλὰ τοις ἀντοῖς. ⁷ Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· Άμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. ⁸ Πάντες οὖν ἥλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταὶ· ἀλλά οὐκ ἕκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ⁹ Ἔγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιιοθῆσαι ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ χρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τε ταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεῖς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπὸ ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς δόδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἵματων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἥθελησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος **Δι**

Γεωργίου Ραιδεστηγοῦ

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150*

Λ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ αις του I ε ρα αρ χου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ἔξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ αις της Θε ο το ο χου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ἔξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κληματων

Ἄχος πά πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.264/2286*

Ἐ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου εξ α λειψον το α νο ο μη μα α α α

μου π

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.407*

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ἡχος Ἀπόλλωνος

Πανδέκτη
'Ορθρος 1850 σ.501#

K u ρι ε ε λε η σον Ku ρι ε ε λε η σον

Κυριε ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυριε ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ

ρι ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η η σο ο ον

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γεννοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,
σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κανόνες

Κανών τῆς Θεοτόκου, ḡδὴ α'

ἢχος β'

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν
λαόν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.»

Τιμεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνήν, ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, νῦν με διάσωσον.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ολην ἐν σοὶ, τῶν χαρισμάτων τὴν ἀβύσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασψόμεθα.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τπέρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἵμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν α' τοῦ Ἅγιου, ὡδὴ α'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

ἢχος δ'

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Πλουτήσας θεόπνευστε, πνευματικῶς τὰ μυστήρια, ἡρεύξω Γρηγόριε, δογμάτων λόγια, δι’ ὃν γέγονας, ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν οὐράνιον, διαβιβάζων αὐτήν.

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Πρὸς ὑψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς Γραφῆς ἀναβάσεων, καὶ ταύτης κατώπτευσας, νοῦ καθαρότητι, τὸ ἀμήχανον, ἀπόρθητόν τε κάλλοις, δι’ οὗ ἔχρημάτισας, ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ νοητοῦ πάτερ ἔτυχες, φωτὸς καὶ κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν, τὰς αἱρέσεις δέ, ὅρθιοτόμοις ἀκτῖσι, τεφρώσας κατέφλεξας, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο τόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ τελεῖται Πανάμωμε, ἐκ σοῦ δὲ ὑπέρθεος, Λόγος προέρχεται, καὶ τηρήσας σε, Παρθένον μετὰ τόκον, Θεός τε καὶ ἀνθρωπος, δρᾶται τέλειος.

Κανὼν β' τοῦ Ἅγιου, ὡδὴ α'

Τγρὴν διοδεύσας

ἢχος πλ.δ'

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ανοιξόν μου στόμα θαυματουργέ, καὶ κάθαρον χείλη, καὶ καρδίαν τὴν ῥυπαράν, ὅπως ἐπαξίως ἀνυμήσω, τῶν σῶν θαυμασίων τὸ πέλαγος.

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σῶσον ἱεράρχα θαυματουργέ, καὶ δίδου μοι χεῖρα, βοηθείας Πάτερ σοφέ, ὅπως ἐπιτύχω

σωτηρίας, ἐκ τοῦ ιάματα βρύοντος τάφου σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆς καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο σὸς τάφος βρύει ὕδωρ ἀεί, ιώμενος πάντας, νοσημάτων παντοδαπῶν· διὸ δυσωπῶ σε ἴασόν με, τῆς ἀσθενείας ἡς νῦν ἐκπιέζομαι.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τπάρχεις Παρθένε χριστιανῶν, πάντων ἀσθενούντων, καταφύγιον καὶ λιμήν, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεοτόκε· καμοὶ γενοῦ βοηθὸς τῷ ἵκέτῃ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὥδη γ'

Ἑχος β'

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.»

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείας σου Ἀγνὴ Θεὸν δὲν ἔτεκες, παράσχου εὐτέλατον σοῖς ἵκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ἀ προσφέρω σοι Πανύμνητε, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων με διάσωσον.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ολην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Θεονύμφευτε.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

Κανὼν α' τοῦ Ἅγίου, ὥδη γ'

Ἐδφανεται ἐπὶ σοὶ

Ἑχος δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ακηλίδωτον νοῦν, τῇ ἀναλάμψει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἐσοπτρον, ἰεράρχα θείας λαμπρότητος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τῆς χάριτος ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπίδι τελεσθεὶς ὅσιε, ἰερουργὸς γέγονας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία ἔνδοξε, ἐκπτύει πικρίαν αἰρέσεων.

Ὕπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ως πύλην σε καὶ ναόν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες, Μῆτερ Θεοῦ πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Κανὼν 6' τοῦ Ἅγίου, ἀδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος

ἡχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προγινώσκων τὰ πάντα, ὁ ποιητὴς Κύριος, ἔθετό σε μάκαρ ἐν ὑψει, καὶ καθηγίασε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ σοῦ, πηγὴν σοφὲ ἵεράρχα, βρύουσαν ἴαματα, τοῖς προσπελάζουσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιατρεῖον ὑπάρχει, τάφος ὁ σὸς ὅσιε, καὶ ἀπὸ ποικίλων ἵαται νόσων τοὺς κάμνοντας, προσερχομένους αὐτῷ, καὶ ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως, τὸν σὲ ἀναδείξαντα, θεῖον ἀκέστορα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Η τοῦ Πνεύματος χάρις, τῇ Ἱερᾷ δέδωκε, τῇ γεννησαμένῃ σε χώρᾳ, πάτερ Γρηγόριε, δῶρον πολύτιμον, τὸν σὸν σεβάσμιον τάφον, ἀειάως βρύοντα ὕδωρ σωτήριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεσιτεία ὑπάρχεις, χριστιανῶν Ἀχραντε, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις προστάτης, καὶ καταφύγιον, τῶν προσφευγόντων σοι, Θεοκυῆτορ Παρθένε, Παναγία Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε.

Συναπτὴ

"Ετι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

'Αντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

"Οτι σὺ εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἡχος πλ.δ'

Ποταμὸν ἴαμάτων πλήρη σοφέ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Γρηγόριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβυσσος· οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον δύτως, εὑρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὃν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας δὲ ἀθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα, βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γάρ ἔχω ἐλπίδα, δὲ δοῦλός σου Ἀχραντε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀριθμὸς δ'

ἢχος β'

«Ἄκηκοα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου οἰκονομίαν, καὶ ἐδόξασα φιλάνθρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.»

Τοῖς τραυμάτων μου Δέσποινα τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ή Θεὸν τεκοῦσα λύσιν παράσχου μοι.

Τοῖς περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πιπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε καὶ πίστει βεβαίωσον.

Τοῖς περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ περιστάσεως, ῥῦσαι με Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἴκεσίαις μόνη πανύμνητε.

Τοῖς περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χειμαζόμενον, κλύδωνι βιοτικῷ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

Κανὼν α' τοῦ Ἅγιου, ἀριθμὸς δ'

Εἰσακήκοα δ Θεός

ἢχος δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἀληθοῦς, ὁμολογίας ζωγρήσας Πάτερ, ὃς ἵχθυας σὺ τῆς ποίμνης σου, ἵερὸν κατάστημα, Θεῷ θυσίαν προσήγαγες.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ διέκοψας κεφαλάς, ὃς ἐν ἐκστάσει αἵρετιζόντων, τὸ τῆς πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ὅπλισάμενος· διὸ καὶ νίκης στέφος ἀνεπλέχθη σοι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιεράρχης καὶ λειτουργός, τῆς θείας ὀφθηγούς οἰκονομίας, καὶ τῆς δόξης τῶν τοῦ Πνεύματος,

χαρισμάτων γέγονας, μυσταγωγός καὶ μύστης πανίερος.

Τὸ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τεῖχος ἐν πειρασμοῖς καὶ θείαν σκέπτην ἐν περιστάσει, Θεονύμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα εὔδιον, καὶ ἀσφαλὲς ψυχῶν ἴλαστήριον.

Κανὼν 6' τοῦ Ἅγιου, ὥδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἄγιος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἔλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι ἱερώτατε, τὴν ὑγείειάν μοι νῦν δώρησαι· ἐξ Θεοῦ γὰρ ἔχεις τὰ χαρίσματα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν προστρέχω τῷ τάφῳ σου, πάτερ ἱεράρχα, θεράπων γνήσιε, τοῦ Χριστοῦ παμμάκαρ "Οσιε, δώρησάι μοι χάριν, ῥῶσιν σώματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄδιστάκτως προσέρχομαι, μετὰ προθυμίας καὶ μετὰ πίστεως, τῷ σῷ τάφῳ παμμακάριστε, ὅπως ἐπιτύχω τῆς ἵάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ μνηδίας Πανάγραντε, τῶν σοὶ προστρεχόντων, δέχου καὶ σῶσόν με, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ παντὸς κινδύνου τὸν ἱκέτην σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὥδὴ ε'

Ἄγιος β'

«Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γάρ ἀλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.»

Τὸ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα σαφῶς, οἵ σὲ Θεοτόκον, ἀεὶ ἐπιστάμενοι.

Τὸ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβίμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Γίδων μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐκδυσώπησον.

Τὸ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἀγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐέλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Τὸ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Απὸ στενώσεως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνη τῇ τεκούσῃ, τὸν

αἰτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας, οἰκτείρασα σῶσόν με·

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου, ὥδη ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

ἢχος δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ θεῖος ποταμός, ἐγνωρίσθης τῇ ποίμνῃ σου, τὴν ἄρουραν καταρδεύων, τῶν ψυχῶν Τεράρχα, τοῖς θείοις σου χαρίσμασιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξέλαμψας ἡμῖν, τῶν σῶν λόγων λαμπρότητα· σκεδάσας δὲ τὴν ὁμίχλην, τῶν ἀθέων δογμάτων, ἀστήρ ὡφθης ἀνέσπερος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χεῖρας αἱς πρὸς Θεόν, ἵκεσίαις μοι ἔκτεινον, ἐν θλίψει βοηθείας, ἐκ δεινῶν δυσχερείας, Γρηγόριε θεράπον Χριστοῦ.

Τυπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἔχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου, ὥδη ε'

Ἴνα τί με ἀπώσω

ἢχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μιμητὴς τοῦ Δεσπότου, γέγονας Γρηγόριε ἀειμακάριστε· καὶ γάρ τούτου πάτερ, τοῖς ἔχνεσιν ἡκολούθησας· ὅθεν ἡξίωσαι, τοῦ θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ διώκειν πνεύματα, τῇ τούτου χάριτι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ω τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ τῶν ἀμετρήτων σου κριμάτων Κύριε! ὅτι τοὺς γηίνους, οὐρανίους εἰργάσω τοῖς θαύμασι, καὶ τῶν ἰαμάτων, πλουσίαν χάριν ἐδωρήσω, τοῦ ἰᾶσθαι παντοῖα νοσήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν βρύει σὸς τάφος, καὶ οἱ ἀρυόμενοι ἀπολυτροῦνται πιστῶς, ἐκ παντοίων νόσων, καὶ δεινῶν ἀληγοδόνων καὶ θλίψεων· ὅθεν ἐτησίως, τὴν σὴν σεπτὴν ἐπιτελοῦσι, παμμακάριστε Πάτερ πανήγυριν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γηγενῶν προστασία, καὶ καταφυγὴ καὶ βοήθεια Πάναγνε, Θεοτόκε Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα πρέσβευε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, λύσιν σφαλμάτων μοι δοθῆναι, καὶ πταισμάτων ἀμέτρων συγχώρησιν.

Κανών τῆς Θεοτόκου, ὥδης ζ'

ἢχος β'

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.»

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος Βίου τὴν θάλασσαν, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ιερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δεῖλαιος ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Δέσποινα, προσταγαῖς τοῦ Γενού σου ρύθμιζουσα.

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ιδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρύσαμενον.

Κανών α' τοῦ Ἅγιου, ὥδης ζ'

Ἐβόησε προτυπῶν

ἢχος δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἄβυσσον, τῶν γραπτῶν νοημάτων ἔξήντλησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῶν ἐνθέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἔξηρανας, ποταμοὺς ἱεράρχα αἰρέσεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παριστάμενος, καὶ τῆς θείας, εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἐκτενῶς μὴ παύση, ἵλασμὸν ἔξαιτῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ Πνεύματος λόγῳ σπασάμενος, τῶν ἀθέων, νοημάτων καθεῖλες τὰ ἔκφυλα, καὶ ἐρήζωσας, θεοφόρε πιστῶν τὰ νοήματα.

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀπηλλάγημεν· τὴν χαρὰν γάρ, ἐν γαστρὶ σου Παρθένε συνέλαβες, καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐθέωσας.

Κανών β' τοῦ Ἅγιου, ὥδης ζ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο πρόεδρος μὲν Ἀσσου, τῆς Ἱερᾶς δὲ τὸ καύχημα, ἔξελαμψεν ἀληθῶς, ἐψάξως ὡς ἥλιος, καὶ πάντας ἐφαίδρυνε, ταῖς φαεινοτάταις, ἀστραπαῖς τῶν διδαγμάτων αὐτοῦ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν Ἱερῷ μὲν ὁ σός, τάφος πηγάζει ἴάματα, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ, δεὶ μετὰ πίστεως, παραμάκαρ Γρηγόριε, πνεῦμα δέ σου θεῖον, ἐν οὐρανοῖς νῦν αὐλίζεται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Επιτελοῦσι πιστῶς, τὴν πάνσεπτόν σου πανήγυριν, παράσχου πάτερ σοφέ, ἡμῖν τῶν ἴάσεων, τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, παρρήσιαν ἔχων, πρὸς τὸν Κύριον δεόμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ως ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἔχώρησας, ὡς μάγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἀνθρώπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε.

Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γάρ εἴ ὁ βασιλεὺς...	Ἄμήν.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἢχος β'

Θεόθεν λαβών, τὴν δύναμιν ὅσιε, τῇ σῇ προσευχῇ, τοὺς δαίμονας ἀπήλασας, καὶ νόσους τῶν ἀνθρώπων θεραπεύεις, ἀξιάγαστε Γρηγόριε· θαυματουργὸς δὲ ἐπωνόμασαι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ο Οἶκος

Πόθεν ἀπάρξωμαι, τοὺς ἀγῶνας ἔξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλά, καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; **Ἐ**ὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγγειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γάρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ· ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον

Τῇ Ι' τοῦ μηνός Ἰουλίου, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ἀσσου,

τοῦ θαυματουργοῦ.

Ο Γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ νῦν πλέον.
Δεκάτη Ἰουλίου, μέγας θάνε θαυματουργός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα Πέντε μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Παρεμβολή τις εὑρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.
Κτεῖνεν ἔρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Οὐκ ἡδυνήθη σὴν ἑλεῖν στερρὰν φύσιν,
Μάρτυς Βιάνωρ, οὐδὲ τοῦ ξίφους βία.
Ωφθη παταχθεὶς Σιλουανὸς τῷ ξίφει,
Άλλος Σιλωάμ εξιώμενος πάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Ἀπολλωνίῳ σταυρὸς ἡ τιμωρία,
Εἰπεῖν δὲ ἀληθῶς, σταυρὸς ἡ σωτηρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων Μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίω παρέδωκε Θεόφιλος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Ἐκτεινεν εἰς σπήλαια πῦρ τοὺς Μυρίους,
Σπήλαιον οἰκήσαντος οἰκέτας Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου (ἐν ἀλλ. Βιάτου ἢ Βιάτου).

Ο βροντῆς γόνος αὔθις ἥχησε μέγα,
Ἐν τοῖς Βεάτου τὸν αὐτοῦ δόμον στήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Παρθενίου καὶ Εύμενίου τῶν αὐταδέλφων, τῶν ἐν τῇ μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Κουδουμᾶ ἀσκησάντων.

Τῶν αὐταδέλφων ἡ δυάς τῇ ἀσκήσει,
Ἡσχυνε πάγας τοῦ ἀρχαίου βελίαρ.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἡδὴ ξ'

ἥχος β'

«Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον Εὐλογητὸς εἴς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογενῆτορ, Ἄδαμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν Παρθένε δυσώπησον, πάσης πονηρίας ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ελπὶς ἀγαθή, προστασίᾳ φοβερὰ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Γἶῳ σου κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον, τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλύν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ωραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι’ ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δὲ σοὶ προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Κανὼν α' τοῦ Ἅγίου, ὥδη ξ'

Ο διασώσας ἐν πυρὶ

ἢχος δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως τῆς σοφίας ἔραστής, ἔρωτι ἀσχέτῳ συνήφθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, Ιεράρχα· διὸ καὶ ἐκραύγαζες· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἴ̄.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῇ τῆς πίστεως στερρᾷ, ἔστησας τοὺς πόδας σου πέτρᾳ, καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν, ἀκατάσειστος ὥφθης καὶ ἔψαλλες· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἴ̄.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς, ἔθρεψας αὐτὴν ἐν τῇ χλόῃ, τῶν ἀθανάτων διδαχῶν, καὶ πιστῶς σὺν αὐτῇ ἀνεκραύγαζες· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἴ̄.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ελπὶς καὶ σκέπτη καὶ λιμήν, καὶ ἀκαταμάχητον τεῖχος, καὶ προστασίᾳ ἀσφαλής, τοῖς κραυγάζουσιν ὥφθης Πανάμωμε· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἴ̄.

Κανὼν β' τοῦ Ἅγίου, ὥδη ξ'

Παῖδες Ἐβραίων

ἢχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔθυνον μάκαρ ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ ὁδήγησον πρὸς τρίβους σωτηρίας, καὶ πρὸς θείαν ζωήν, προσάγαγε θεόφρον, ὅπως ἡμεῖς σωζόμενοι, εὐχαρίστως σε ὑμνῶμεν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βρύοντος ὕδωρ τοῦ σοῦ τάφου, ἐξ οὗ οἱ πιστοὶ ἀντλούμενοι ἴῶνται, καὶ ἐκ νόσων δεινῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀσινεῖς διατηροῦνται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ολως Θεῷ καθιερώθης, παμμακάριστε θεόφρον ἱεράρχα· πόθῳ γάρ αὐτοῦ, τὰς ἀρετὰς ἀπάσας, ἐπιμελῶς κατωρθωκώς, μετ' ἀγγέλων συγχορεύεις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νῦν σοι προστρέχω Θεοτόκε, Παναμάμητε πανύμνητε Παρθένε, καὶ γενοῦ βοηθός, ἵνα ῥυσθῶ κινδύνων, καὶ συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ παντοίας ἄλλης βλάβης.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾖδὴ η'

ἢχος β'

«**Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρό» σον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὧς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ χρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ρεῖθρον ἴάσεων ἡμῖν, ἀενάως, τοῖς πιστοῖς Ἀγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρδύσομενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον Πανάγραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α' τοῦ Ἅγιου, ᾖδὴ η'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ἔλαίῳ χρισθεὶς τῷ τοῦ Πνεύματος, ἵεράρχης Θεοῦ ἀναδέδειξαι, ὃς Ἀαρὼν Γρηγόριε, καὶ ἐδίδασκες κράζειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Απροσίτῳ φωτὶ ἀστραπτόμενος, τὴν τῆς πλάνης ἀχλὺν ἀπεμείωσας· κάμου τὸν ζόφον σκέδασον, τῷν παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δοξάζω τὴν μνήμην σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ λόγου τερπνῷ, θεοφάντορ πιστῶς κατεκόσμησας, καὶ δι’ ἀμφοῖν ἐξέλαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγάζειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ως ἐκ ζάλης παθῶν κυματούμενοι, τῷ λιμένι τῷ σῷ καταφεύγομεν, Θεοκυῆτορ Ἀνασσα, καὶ βοῶμεν ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν 6' τοῦ Ἅγίου, ὥδη π'

Ἐπταπλασίως κάμινον

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωσπερ ἀστέρα λάμποντα, ἐν Ἐφέσῳ μακάριε, σὲ δὲ προεδρεύων, ἐν αὐτῇ θεώμενος, τοῖς ἔργοις κοσμούμενον, καὶ ἀρεταῖς ἀνέδειξε, θεῖον Ἱεράρχην, τῆς Ἀσσου θεοφόρε, Θεῷ ἀναβοῶντα· ἵερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επὶ τὸ ὄρος ὅσιε, τὸ τοῦ Πρίαντος ἔδραμες, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς μακάριε, ἀπράκτους ἐτέλεσας, καὶ παντελῶς ἐξέβαλες, τούτους ἐκ τοῦ τόπου, οὓς κατώκησας πάτερ, βοῶν ἀδιαλείπτως· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χώραν τὴν σὴν κατέλιπες, ἵεράρχα Γρηγόριε, πρὸς Θεὸν δὲ ὄλως, σὲ αὐτὸν προσήλωσας· ποθῶν δὲ θεάσασθαι, Χριστοῦ τὸν τάφον ἔπλευσας, ὃν καὶ προσκυνήσας, εὔσεβῶς ἐπανῆλθες, κραυγάζων τὸν Σωτῆρα, ἵερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ξενοπρεπῶς Πανάμωμε, τὴν ἀγίαν εἰκόνα σου, σέβοντες τιμῶμεν, Θεοτόκε Δέσποινα, καὶ πόθῳ προστρέχομεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἀπαντες, σὺν τῷ θεηγόρῳ, καὶ σεπτῷ Γρηγορίῳ, καὶ πίστει μελωδοῦμεν· ἵερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών τῆς Θεοτόκου, ḡδὴ θ'

ἢχος β'

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἔξ ἀγίας Παρθένου, ἀφρά» στως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὅμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.»

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀιδίου, πλησθῆναι καθικέτευσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀϋλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ τρυφῆς αἰωνίου, πλησθῆναι καταξίωσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατήρ ὅνπερ ἐγέννησεν Γίόν, τέλειος γέγονεν ἀνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἐδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Κανών α' τοῦ Ἅγιου, ḡδὴ θ'

ἢχος δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ εὔσημός σου γλῶσσα, ὥσπερ σάλπιγξ εὕηχος, φωνοῦσα τὸ τοῦ Λόγου μυστικόν, διεγείρει τοὺς πιστούς, καὶ καθοπλίζει θεουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἔνδυμα τὸ θεῖον, στολισάμενος μυστικῶς, εἰσῆλθες εἰς τὴν ἄνω νυμφικῶς, εὐωχίαν καὶ χαράν, καὶ ἀνεκλίθης σὺν Χριστῷ, πάτερ Γρηγόριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγαλλεται συμφώνως καὶ σκιρτᾷ πατέρων χορός, εὐφραίνεται ὅμήγυρις πιστῶν, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Τπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἀμνόν, καὶ ἀρχιποίμενα Χριστόν, ἐκ κινδύνων καὶ φθορᾶς, καὶ ἀμαρτίας παθῶν, λύτρωσαι Δέσποινα.

Κανὼν 6' τοῦ Ἀγίου, ὥδη θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

ἢχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανῆλθες ἐν τῷ ὄρει πάτερ σοφέ, τῶν δαιμόνων διώξας τὰς φάλαγγας, καὶ τὸν ναόν, ἤγειρας ἐκ βάθρων μετὰ σπουδῆς, καὶ τὰς εὐχὰς ἀνέπεμπες, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε πρὸς Θεόν· αὐτὸς γάρ σοι δωρεῖται, τὰς θείας ἀντιδόσεις, καὶ βρύει ὕδωρ ἐκ τοῦ τάφου σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βρύει δὸς τάφος διὰ παντὸς καὶ προχέει ἀείροντα νάματα, ἐπιτελῶν, θαύματα ἔξαισια ἐπὶ γῆς· ὅθεν αὐτῷ προστρέχομεν, πόθῳ ἐκτελοῦντές σου τὴν σεπτήν, πανήγυριν παμμάκαρ, καὶ Κύριον ὑμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγάλως θαυμαστώσαντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο πάντων κυβερνήτης καὶ κηδεμών, ἔξελέξατό σε μακάριε, καὶ ἵατρόν, δέδωκε τοῖς πᾶσι καὶ βοηθόν· ὅθεν οἱ προσερχόμενοι, πίστει ἀδιστάκτῳ τάφῳ τῷ σῷ, ἰῶνται θαυμασίως, παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ πάσης βλάβης καὶ κακώσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν Λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, δὸν δὸς Πατὴρ ἡρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· δὸν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασίαι εἰς ἔορτὰς τῆς Θεοτόκου

22/9-6/11

10/2 – μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου

Απὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πατέρων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου

ἢχος δ'

α **Ἀ**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὁφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἀσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγή, θίασον συγχροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

- δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
- ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.
- ζ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἕορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.
- η Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.
- Ἄινοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

φδὴ α'

Ἄγιος Χρήστος Βαπτιστής

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Ἄγιος Χρήστος Βαπτιστής
νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος ρη και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ ρι ζων πι και
α σωγη θο μενος ταυ της τα θαυ ματα ρη

φδὴ γ'

T Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η

ζω ωσακαι α φθονος πη γη Α δι ασονσυγ κρο τη σαν

τας πνευμα τι χον στε ρε ω ω σον π q και εν τη θει α

δο ξησου Α χορδας α στε φα νων δο ξης α ξι ωσον λ ⁶ ωδη δ'

T Την α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην λ ⁶ της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ χω σε ως λ ⁶ σου του υ ψι στου λ ⁶

ο προ φη της Αβ βα κουμ λ ⁶ ρ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε Α δο ξατη δυ να μει σου Κυ ρι ε λ ⁶ ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ ωδη ε'

E Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου Α συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και τε

ε τοκας α χρονον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε **λ**⁶ σω τη

ρι ι αν βρα βευ οντα **λ**⁶

ῳδὴς'

Tην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρονες της Θε ο μη τορος **π**⁹ δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες **λ**⁶

ῳδὴς'

Oυκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρονες πα

ρα τον κτι σα αν τα **λ**⁶ αλ λα πυ ρο ος α πει λην **λ**⁶ **ξ**⁶ αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλλον **λ**⁶ υ περ υ μη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει ⁶λ

ῷδὴ η'

λι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον ⁶λ

πι αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο χος της Θε ο το χου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος ^πτην οι

χου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου

τε εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

- .. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47
- .. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἴδοι γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαῖ. 48
- .. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50
- .. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51
- .. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53
- .. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰώνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἢχος δ' 8

Πανδέκτη
Όρθρος 1850 σ.502#

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶και εν δο ξο
 τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ⁶την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε ρου σαν ⁶και την ον τως Θε ο
 το ο ρου σε με γα α λυ νο μεν ⁶και

Καταβασία θ' ἀρδης

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀλλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ίερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη, ἀειπάρθενε.

φῶν θ'

Ὕχος δὲ β' 8

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

πας γηγε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λαμ πα δου χου
με νος παν η γυ ρι ζε τω ω δε π α υ
λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρουσα πην ε ε ραν παν
η γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος δαι χαι βο α
α α α α τω χαι ροις παμμα κα ρι στε πη Θε ο
το κε α γνη η α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή

- "Επι καὶ ἔτι...
Αντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
Οτι σὲ αἰνοῦσι..."

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἄμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Τῆς Ἀσσου τὸν πανσέβαστον ἱεράρχην, τὸν μέγαν ἐν τοῖς θαύμασι γεγονότα, θείας μελωδίαις εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον φιλέόρτοι, ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἄχος γ'

Τοῦ Γρηγορίου τὴν μνήμην, δεῦτε τελέσωμεν πιστοί, καὶ τὴν σορὸν τῶν λειψάνων, κατασπασώμεθα αὐτοῦ, ἵνα ἐκ ταύτης πλουσίως, λάβωμεν ἄφθονον χάριν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Αἴνοι

Ἄχος δὲ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.193#

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Ku u u
τι ε ε ε on π q αι νει τε τον Ku τι ε on εκ τω
ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
το ον εν τοις υ ψι ε ε ε στοις π q σοι πρε ε ε πει υ
μνο ος τω Θε ε ε ω ω λ
Δ ε νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι A α αγ

γε λοι οι α α αυ του π^π αι νει ει ει ει τε α αυ
 τον π^πα σαι αι Δυ να α α μει εις α α αυ του π^π
 σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω ⁶^λ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη'¹⁴⁸

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, χρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ'¹⁴⁹

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Οτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὁσιοὶ ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ οὐκέτισεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ρομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν'¹⁵⁰

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια

*Εδωκας σημείωσιν

ἢχος δ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, ἐν τῇ Ἀσσω ἀνέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Γρηγόριε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Βέλει τῷ τῷν λόγῳν σου, παρανομούντων συστήματα, παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῷν νεφέλαι, χορὸν Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῷν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ συμφώνως δοξάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῷν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῶν τε τὴν ἀφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν, ἐξορίαις χαίρων, καὶ πολυτρόποις πειρασμοῖς, τοῦ Θεοῦ μάκαρ σὲ ἐνισχύοντος· διὸ καὶ δυσωποῦμέν σε, ἱερομύστα Γρηγόριε, ὑπὲρ πάντων ἴκέτευε, τῷν πιστῷς εὐφημούντων σε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δῶρον ἀξιέραστον, τῇ Ἱερᾷ σε παρέσχετο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, αὐτὸν ἀγαπήσαντα, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ· ὅθεν δυσωπεῖ σε, ὑπὲρ αὐτῆς ἐκλιπαρῶν, μὴ διαλίπης ἀεὶ τὸν Κύριον, παντοίων ἐκλιπρώσασθαι, πειρατηρίων καὶ θλίψεων, ἱεράρχα Γρηγόριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξαστικὸν

ἥχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν καθαρθείς, καταγώγιον ἐγένου, τοῦ Πνεύματος τοῦ Παναγίου, ἐξ οὗ καὶ χάριν εἰληφας, ἀπελαύνειν δαίμονας, καὶ νόσους παντοίας, τῶν ἀνθρώπων θεραπεύειν διὸ παμμάκαρ Γρηγόριε, πρόεδρε Ἀσσου καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὁργῆς.

Ἕκος λαδη

'Ιωάννου Ἀρβανίτη

Μουσικὸν Λειμωνάριον
Ι.Μ.Μυτιλήνης, Ερεσοῦ & Πλωμαρίου
σ. 68*

πε λα αυ νειν δαι αι αι αι αι αι αι μο
ναις χαι νο ο ο σους παν τοι οι οι αις των α αν
θρω ω πων θε ρα α α πε ε ε ευ ειν δι ο
ο ο ο ο ο ο παμ μα χα αρ Γρη η γο ρι ι
ε προ ο ο ε ε δρε ε ε Α α α α ασ σου δι χαι
της Λε ε ε ε σβου το χα α αυ χηη η η μα
μη πα α α α α α αυ ση η πρε ε σβε ε ε ε
ε ε ε ε ευ ω ων υ περ ει ρη η υης
τουου ου χο ο σμουου δι χαι των φι λο ο χρι ι ι
στων α α α να α α α κτων δι χαι παν των των τη

ην μη μη ην σου τε ε λου ου ου συν τω ω ω ω ων
 πι στω ω ω ω ω ως **Δ** τον μο ο ο ο
 νον φι ι λα α α αν θρω ω ω ω πον **Δ** λυ
 τρω θη η η η ναι πα α α α α α ση η η
 η η ης ορ γη ης **Δ**

Θεοτοκίον

Ἴχος πλ. δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

***Ἴχος πλ. Δ Νη**

πρω.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.96/1136*

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην **Δ**

Δ ε ε σποι να προσ δεξαι τας δε η η η σεις των
 δου λων σου **Δ** και λυ τρω σαι η μας α πο πα σης α
 να αγκης και θλι ι ψε ε ως **Δ**

Διξιλογία

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ηχος π Δ Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

Δ **π** ε **α** γι **ε** **Δ**
 ο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης ει ρη η η νη εν

αν θρω ποις ευ δο κι α **Δ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε **Δ** προσ κυ

νου μεν σε δο ξό λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι Δί δι α την με γα α λην σου δο ξαν Δί

Kυ ρι ε βα σι λευ Δί ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Γι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα Δί

Kυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Γι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου Δί

Pροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω αν του Πα τρος **Δ** και ε λε η σον η μας **Δ**

O τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος **Δ** Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην **Δ**

K αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε **Δ**

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

ναι **Δ** και εις τον αι ω να του αι ω νος **Δ**

K α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας **Δ**

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων **Δ**και αι νε τον και δε δοξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην **Δ**

Γ ε ε ε νοι το Κυρι ε το ε λεος σου εφη μας

καθ α περη ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυρι ε ε **Δ** δι δαξον με

τα δι και ω μα τα σου **Δ** (γ')

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α **Δ** ε γω ει πα Κυρι ε ε

λε η σο ον με **Δ** ε α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

μαρ τον σοι **Δ**

K ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ο ος μου **δι**
θε ο ος μου δι

O πι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
πι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο μεθα φω ως **δι**
σου ο ψο μεθα φω ως δι

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε **δι**
σκου σι σε δι

λ α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας **δι** (γ')
α θα να τος ε λε η σον η μα ας δι (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και γι ω **Δι** και α γι ω Πνευ
ο ξα Πα τρι ι και γι ω Δι και α γι ω Πνευ

μα τι **δ**

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην **δ**

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας **δχ**

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ**

A α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος **Δ**

A γι ι ος α α θα α α α α να α α α α

τος E λε ε ε ε ε η σο ο ο ο ον η

η μα α α α α α ας **δ**

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἡχος α'

Τοὺς ἀθλους τῶν ἄγίων, θερμῶς ἐπιζηλώσας, ἐδείχθης ἐν τῷ κόσμῳ, ἵσάγγελος τὸν βίον· ἐτίμησας δὲν εὐληφας ἀρχήν, τὸ τάλαντον αὐξήσας τοῦ Χριστοῦ, καὶ δοίως διαπρέψας, ταῖς ἀρεταῖς σου πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ ὅντι ἡγάπησας πολύ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστῷσαντι, δόξα τῷ ὃ παρίστασαι Χριστῷ, πάτερ Γρηγόριε.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ηχος ṣ̄ Πᾶ

Μελωδὸς*

Τ ους α θλους των α γι ων θερ μως ε πι ζη λω
σας ḏ̄ ε δει χθης εντω ρο ο σμω ε σαγ γελος τον βι ον π̄
ε τι μη σας ην ει λη φας αρ χην ḏ̄ το τα λαν τον αυ
ξη σας του Χριστου π̄ ο σι ως δι α πρε ε ψας ḏ̄ ταις
α ρε ταις σου παν τας κα τε φω τι σας π̄ δο ο ξατω
ον η γα πησας πο λυ ḏ̄ δο ξα τω σε ε θαυ μα
στω σαν τι ḏ̄ δο ξα τω ω πα ρι στα σαι Χρι στω
πα τερ Γρη γο ο ρι ε π̄

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἄμην.

***Ηχος πᾶς Νη**

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH

K u ρι ε ε λε ε η σον **δι**

NH

K u ρι ε ε λε ε ε η σον **χ**

NH ΔΙ

K u ρι ε ε λε ε ε η σον **Δι**

NH δι

K u ρι ε ε λε ε ε η σον **δι**

NH

K u ρι ε ε λε ε ε η σον **χ**

NH

K u ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δι**

έτερα

NH

K u ρι ε ε λε ε ε η σον **δι**

NH

K u ρι ε ε ε ε λε ε η σον **χ**

NH

K υ ρι ε ε ε λε η σον **Δ̄**

NH

K υ ρι ε ε λε η σον **Γ̄**

NH

K υ ρι ε ε λε ε η σον **Π̄**

NH

K υ ρι ε ε λε ε ε η σον **π̄**

NH

C οι **K** υ ρι ε **γ̄**

NH

λ μην **Δ̄**

Τυπικὰ ὠς ψάλλονται ἐν Ἀγίῳ Ὁρει

α' στάσις

*Ηχος π̄ Δ̄ Νη χ

καταγραφή
Λυκοῦργος Αγγελόπουλος*

Δ̄ Α μην **Δ̄**

E υ λο γει η ψυ χη μου τον **K** υ ρι ον ευ λο γη

τος ει Κυ ρι ε **δι** ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα το α γι ον

αυ του **δι**

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον **π** και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του **δι**

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου **δι**

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου **π** τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις **δι**

Τ ον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου **π** α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου **δ**

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις **δ**

Ε γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση **π**

τοις Γι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη ματα αυ του **δ**

Ο ι χτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος **π** μα

χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος **π** ουκ εις τε ε λος αρ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει **δ**

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν **π**^q ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δωκεν η μιν **δ**^g

O τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης **λ**⁶ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυτου

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον **δ**^g

K αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων **λ**⁶ ε μα κρυ νεν αφ η μων **λ**⁶ τας α νο μι ας η

μων **δ**^g

K α θως οι κτι ρει Πα τηρ Γι ους **π**^q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον **λ**⁶ ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μη σθη ο τι χους ε σμεν **δι**

λ ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α ανθος του α γρους **δι** ου τως εξ αν θη η η
σ σει **δι**

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρξει **π** **q** και ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του **δι**

Τ ο δε ε ε λε ος του **Ku** ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος **q** και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

σ με νους αυ τον **δι**

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του **ε** πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυτου ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας **δι**

Kυρι εν τω ου πα νω **η** τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του **πα** παν των δε

σπο ο ο **ζει** **δι**

Eυ λο γει τε τον Κυρι ον **πα** παν τες οι αγ γε

λοι αυ του **δυ** να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του **πα** του α κου ου σαι της φω νης **πα** των λο γων

αυ του **δι**

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον ⁶**λ** πα σαι αι δυ

να μεις αυτου ⁶**λ** λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το ^ρθε

λημα αυ του ^γ**δ**

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον ⁶**λ** παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ^χ⁶**λ** ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ^γ**δ**

Δ ο ξα Πα τρι ι και Γι ω ^Γ**δ** και α γι ω

Πνευ μα τι ^γ**δ**

Κ αι νυ υν και α ει ^Δ**δ** και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην ^γ**δ**

Ε — ι — τ — ο — ο — ο — γει — η — ψυ — χη — μουτονΚυρι
 ον **δ** — και — παν — τα — τα — εν — το — ος — μου **δ** — το — ο — νο — μα
 το — α — α γι — ον — αυ — του **δ** — εν — λο — ο — γη — το — ο — ος
 ει — Κυ — υ — υ — υ — ρι — ι — ι — ι — ε — ε — ε — ε **δ** — **γ**

Συναπτή

- "Ετι καὶ ἔτι... **Κύριε, ἐλέησον.**
- 'Αντιλαβοῦ, σῶσον... **Κύριε, ἐλέησον.**
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου... **Σοί, Κύριε.**
- "Οτι σὸν τὸ χράτος... **Ἀμήν.**

β' στάσις

Ἄχος δὲ β

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Δ — ο — ξα — τω — Πα — τρι — και — τω — Γι — ω — και — τω — α — γι — ω — Πνευ
 μα — τι — **λ**
 Δ — ι — νει — η — ψυ — χη — μου — τον — Κυ — ρι — ον — αι — νε — σω
 Κυ — ρι — ον — εν — τη — ζω — η — ημου — ψαλ — λω — τω — Θε — ω — μου — ε — ως

υ πα αρ χω ⁶
^λ

Mη πε ποι θα τε επ α αρχοντας ε πι υι ους αν θρω ω

ω πων οις ουκ ε στισωτη ρι ι α ⁶
^λ

Eξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του χαι ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου ⁶
^λ

Eν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουνται ⁶ παν τες
^Δ

οι δι α λογι σμοι αυτου ⁶
^λ

Mα χα ρι ος ου ο Θε ος I α κωββο η θος αυτου

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου ⁶
^λ

Tον ποι η σαν τα τον ου ρα νον χαι την γην την

Θα αλασσαν και παντατα εν αυ τοις σλ

T ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ωνα ποι
ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ενοις δι δον τατρο φην

τοις πει νω ω σι λ

K υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους λ Ku ρι ος σο φοι τυ
φλου ους χ Ku ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Δ Ku
ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Ku ρι ος φυ λασ

σει τους προση λυ τους λ

O ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψεται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει λ

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σιων εις γε νε αν και γε νε αν **6**
λ

K αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

λ ω νων Α μην **6**
λ

O μο νο γε νης Γι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων **6** και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν **z'** σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου **Ma** ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας **6** σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

σας **λ**⁶ εις αντης α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο μενος
 τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι **λ**⁶ σω σον η μα α
 α α α α ας **λ**⁶

Συναπτή

- Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
- Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Αμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἄχος **λ**⁷ **Β**8

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.116*

λ⁷ Ε ν τη βα σι λει α σου μνησθη τι η μων Κυ
 ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου μα
 κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ
 των ε στιν η βα σι λει α των ουρανων **λ**⁸

Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα

ρα κλη θη σονται ⁶ λ

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο

νο μη σου σι την γην ⁶ λ

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σονται ⁶ λ

Κανών α' τοῦ Ἅγιου, ὢδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

ἢχος δ'

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὗτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄκηλίδωτον νοῦν, τῇ ἀναλάμψει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἐσοπτρον, ἵεράρχα θείας λαμπρότητος.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὗτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τῆς χάριτος ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπίδι τελεσθεὶς Ὁσιε, ἱερουργὸς γέγονας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὗτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία ἔνδοξε, ἐκπινέει πικρίαν αἴρεσεων.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὗτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ως πύλην σε καὶ ναόν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες, Μῆτερ Θεοῦ Πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Κανών 6' τοῦ Ἅγιου, ὡδὴ σ'

Πλάσθητε μοι Σωτήρ

ἧχος πλ.δ'

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Ο πρόεδρος μὲν Ἀσσου, τῆς Ἱερᾶς δὲ τὸ καύχημα, ἐξέλαμψεν ἀληθῶς, Ἐψάς ὡς ἥλιος, καὶ
πάντας ἐφαίδρυνε, ταῖς φαεινοτάταις, ἀστραπαῖς
τῶν διδαγμάτων αὐτοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐν Ἱερᾷ μὲν ὁ σός, τάφος πηγάζει ἴδματα, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ, ὅτε μετὰ πίστεως,
παμμάκαρ Γρηγόριε, πνεῦμα δέ σου θεῖον, ἐν οὐρανοῖς νῦν αὐλίζεται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐπιτελοῦσι πιστῶς, τὴν πάνσεπτόν σου πανήγυριν, παράσχου Πάτερ σοφέ, ἡμῖν τῶν
ἰάσεων, τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, παρέδησίαν ἔχων, πρὸς τὸν Κύριον δεόμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ως ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἔχώρησας, ὡς ἄγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἀγιον,
γενόμενον ἀνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε.

Είσοδικόν

Ὕχος Ἄ Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δ ε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι
στω

C ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν α γι οις

θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Άπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἢχος α'

Τοὺς ἀθλους τῶν ἀγίων, θερμῶς ἐπιζηλώσας, ἐδείχθης ἐν τῷ κόσμῳ, ἵσαγγελος τὸν βίον ἐτίμησας ἢν εἶληφας ἀρχήν, τὸ τάλαντον αὐξήσας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁσίως διαπρέψας, ταῖς ἀρεταῖς σου πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ ὃν ἡγάπησας πολύ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ὃ παρίστασαι Χριστῷ, πάτερ Γρηγόριε.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἢχος ἦ Πά

Μελωδὸς*

Τους α θλους των α γι ων θερ μως ε πι ζη λω
σας ε δει χθης εν τω χο ο σμω ι σαγ γε λος τον βι ον π
ε τι μη σας ην ει λη φας αρ χην ει το τα λαν τον αυ
ξη σας του Χριστου π η σας πο λυ ει σας δο ο ξα τω
α ρε ταις σου παν τας κα τε φω τι σας δο ο ξα τω
ον η γα πη σας πο λυ ει δο ξα τω σε ε θαυ μα
στω σαν τι ει δο ξα τω ω πα ρι στα σαι Χρι στω

πα τερ Γρη η γο ο ρι ε π
π

τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

Ἄχος β'

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ἄχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

τε με σι τει α προς τον ποιη την α με τα θε τε

μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σεων φω νας

αλ λα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει αν

η μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον εις πρε

σβει ει αν και σπε ευσονεις ι κε σι ι αν η προ στα
 τευ ου σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε
 ε ε

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Τρισάγιος ψυνος

*Ηχος Σε Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

λ μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο
 Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
 ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
 α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο

Α ονη μα α ας

τὸ τρίτον

λ γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

σχ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ονη μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

λ α α γι ι ι ος α θα α α να α

α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

ας

Ἡχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
 Μουσική Συλλογή
 Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

Δ υ να α α μις α α α γι ॥ ॥ 〇 〇 〇 〇

〇 〇 〇 Θε 〇 〇 〇 〇ς α α α γι ॥ ॥ 〇 〇

〇ς ॥ ॥ ॥ σχυ ρο 〇 〇 〇ς α α α γι ॥ ॥ 〇ς

α θα α α να α α α τος ε λε η σον η

μα α ας

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Πρόσχωμεν

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι; 115:3

Σοφία

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:26-28, 8:1-2

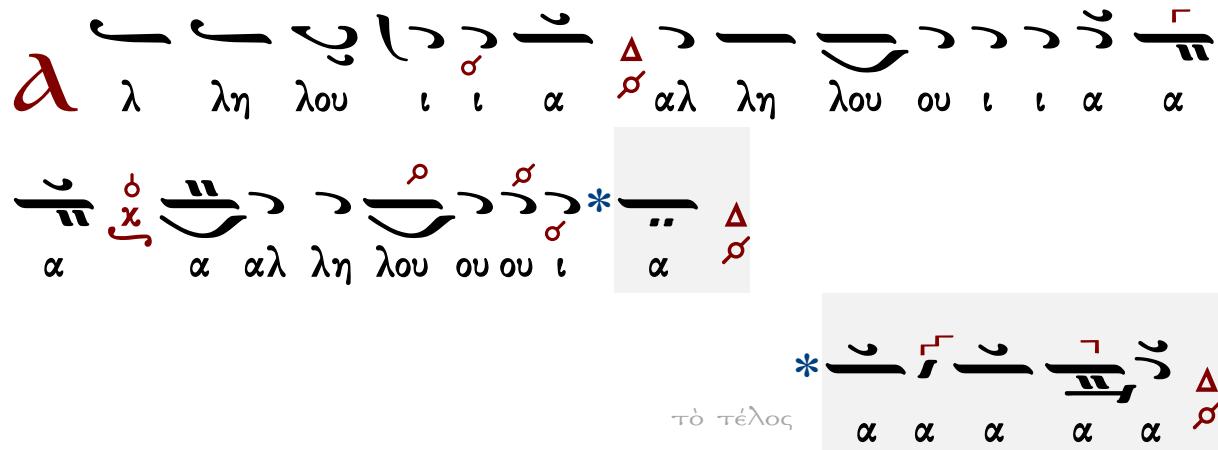
Πρόσχωμεν

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείχετε· αὐτοὶ γάρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὃς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελές γάρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν πεποίθαμεν γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγῶν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἷματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· φήνα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰρήνη σοι.

Ἄχος λ π ς χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85#

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1
∴ Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. 111:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:17-23

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

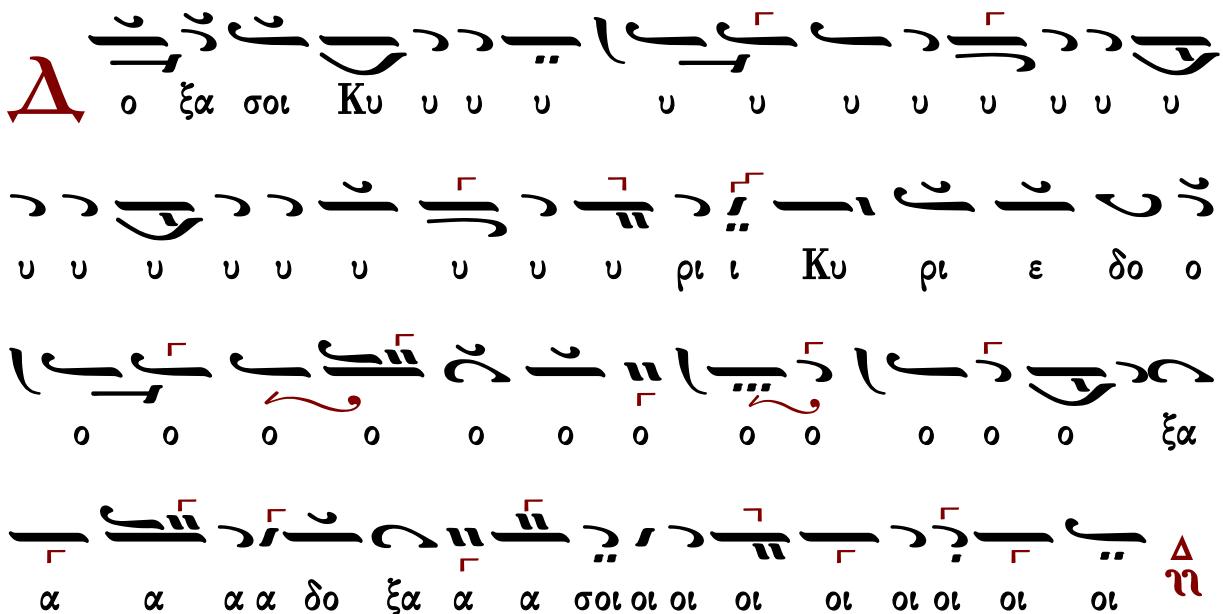
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὅχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ

Σιδῶνος, οἱ ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἵαθηναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, ¹⁸ καὶ οἱ δῆχτοι μενοὶ ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. ¹⁹ Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἀπεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἵπτο πάντας. ²⁰ Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς δφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ²¹ Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. ²² Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἀνθρώποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐχβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὃς πονηρὸν ἔνεκα τοῦ Γενού τοῦ ἀνθρώπου. ²³ Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἴδού γάρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ὕχος ἦ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, δ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουοςον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ὑμᾶς, δ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουοςον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ὑμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ὑμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ύπερ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ύπερ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπερ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Δέκασις ύπερ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ύπερ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ινα δ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

"Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

"Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

"Οσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

"Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

"Οπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Χερουβικὸν

Z-B'

Ἄχος ἦ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.116#

ΠΑ

ΜΕΛ	ρου	ου	ου	ου	οι	οι	τα	Xε	ε	ε	ε	ρου	ου	βι		
	ι	ι	ιμ	π ^q	μυ	στι	κω	ω	ως	ει	χο	νι	ι	ζο		
	ον	τε	ε	ε	ες	π ^q	χαι	αι	αι	αι	αι	τη	ζω	ο	ο	
	ο	ποι	οι	οι	ζω	ο	ο	ποι	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	
	ω	ΔΙ	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	
ΚΕ	χα	π ^q	ιε	ε	Τρι	ι	α	α	α	α	α	α	α	π ^q	α	
	α	α	α	ιε	ε	Τρι	α	α	α	α	α	α	δι	ι	ι	
	ι	ΔΙ	χ ^q	τον	τρισ	α	α	γι	ι	ον	υ	υ	υ	μνον	προσ	α
	α	α	δο	ον	τε	ε	ε	ες	πα	σαν	τη	ην	βι	ο	ο	
	τι	ι	χην	π ^q	α	πο	θω	ω	με	ε	ε	θα	με	ε	ε	ρι

πάντα τοι
μνα α α αν π^q

Ω πάντα τοι ον βα σι ι λε ε ε ε βα KE
ως το ο ον βα σι ι λε ε ε ε βα

σι λε ε ε ε ε α α α α 3 πάντα των ο ο
λων υ πο ο δε ε ξο 0 0 0 με ε ε ε ε

π^q
νοι

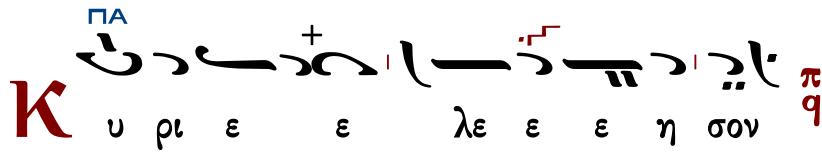
ΠΑ πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι
ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι

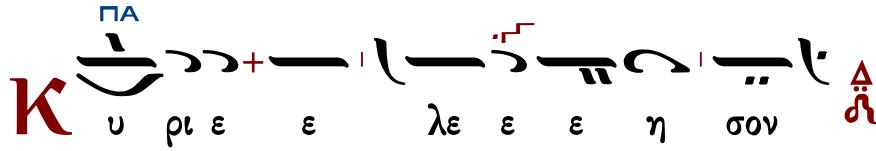
ΠΑ πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι
αι αι αι αι αι αι αις ά α ο ρα α α α τωως π^q

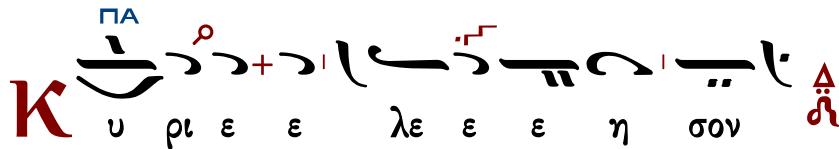
πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι πάντα τοι
δο ρυ φο ρου ου με ε νον τα α α ξε ε σι ι ι

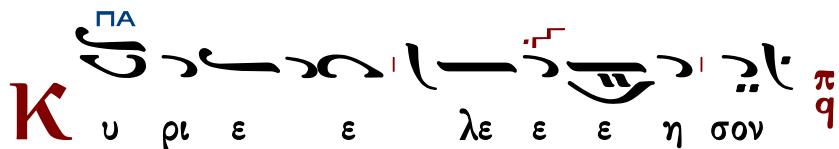
π^q
ιν Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α α α α α α α α

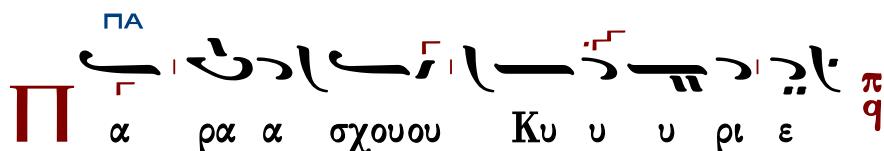
Λειτουργικά

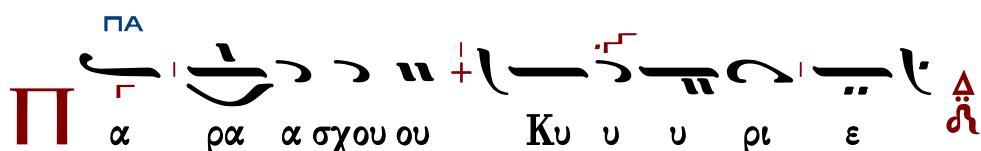
Κ ΠΑ ρι ε ε λε ε ε η σον π

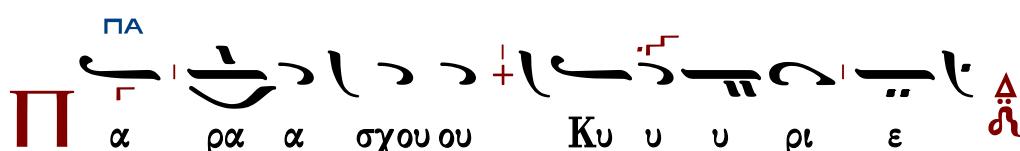
Κ ΠΑ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

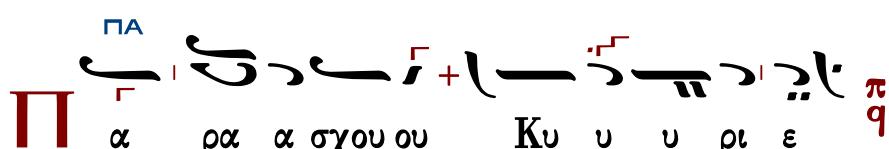
Κ ΠΑ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ ΠΑ ρι ε ε λε ε ε η σον π

Π ΠΑ ρα α σχουου Κυ υ υ ρι ε π

Π ΠΑ ρα α σχουου Κυ υ υ ρι ε Δ

Π ΠΑ ρα α σχουου Κυ υ υ ρι ε Δ

Π ΠΑ ρα α σχουου Κυ υ υ ρι ε π

Ϲ ΠΑ οι Κυ ρι ε π

λ μην **π**

ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου **π**

ΠΑ
λ γα πη σω σε **Κ**υ ρι ε η ι σχυς μου **Δ** **Κ**υ ρι
οι στε ρε ω μα α α μου **Δ** και κα τα φυ γη

μου και αι ρυ υ στη η ης μου **π**

ΠΑ
Π α τε ρα **Γ**ι ον και α γι ον **Π**νευ μα **Δ** **Τ**ρι

α δα ο μο ο ου σι ον και α α χω ω ρι ι ι ι

στον **π**

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀδράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρὶ, διὸ οὖ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν διὸ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε οὐ πέρ ήμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ήμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γεννητῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. **Α**μήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λεον ει ρη η η η νης θυ σι ε ε αν αι
π
νε σε ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου Δ
π
χο μεν προς τον Κυ ρι ον Δ

Ε α ξι ο ον και δι ε και αι αι αι ον Δ
π
γι ος Α γιος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ Δ πλη

Δ π
γι ος Α γιος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ Δ πλη

η ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δοξης σου π
 ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις Δ ου λο γη με νος
 ο ερ χο με νος εν ο νο ματι Ku ρι ι ου Δ ωσαν να
 α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοις π
ΠΑ
λ α α α μην Δ
ΠΑ
λ α α α α α α α μην π
ΠΑ
С ε ε υ μνου ου ου ουσυ μεν π σε ε ευλο γου
 ου ου ουσυ μεν Δ σοι ευ χαρι στου ου με εν Ku υ υ υ
 υ υ υ ρι ι ε π και δε ε ο με θα α α
 α σου Δ ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η η
 μων π

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Τίχος ḥ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.442#

λ ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
μα χα ρι ζει ειν σε την Θε ο ο το ο ο ο ο xo
on π q την α ει μα χα α ρι i στον και παν α μω
μη η η τον Δ και μη τε ε ρα α του ου Θε ε ε ου
ου ου η η η μω ων q την τι μι ω τε ε ε ραν των
Χε ρου ου ου βι υμ Δ και εν δο ξο τε ε ε ραν α
συγ χρι i i τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ Δ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Η Θε ο
ο ο ον Λο ο γον τε ε χου ου ου σα αν Δ την ο ον

τως Θεος το ο κοον σε με γα α λυ υ υ υ νοο

με ε ε εν π

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου
Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μαχροημερεύοντα καὶ ὄρθοτομοῦντα τὸν λόγον
τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων
ἡμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὸπερ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον
καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν
θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὸπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἕαυτοὺς καὶ ἄλλολους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκαταχρίτως, τολμῶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΟΤΙ ΣΟΥ ΕΣΤΙΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γιοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἀγια τοῖς ἀγίοις.

Εἰς Ἀγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Αμήν.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

έβδομάδος
Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ὕχος Ζω

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851, σ.607#

NHN ZO

10

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικού...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἁγιος Ιωάννης Διάκονος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Ει δο μεν το φω ως το αλη θι νον ε λα βο μεν
Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ουν

τες αν τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Εύλογητὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄρχος ἄπειρος Δέ

I.M.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

καὶ εις ζω ην την αι ω νι ον

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξανσου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε των

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ορθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχρόντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἐκυρίους καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί Κύριε.

Οτι σὺ εἶ δ' ἀγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν δόνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν
λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον,
ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ
σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου
δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχοσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ
λαῷ σου. Οτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀναθέν ἔστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ
τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἄχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω νο

ο ος

Απόλυτις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἄγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἄγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἄγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἄγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἄγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἄγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἄγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὑμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἄγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ὑμᾶς.

Ἄμην.

Δι

T ον ευ λο γου ου ουν τακαι α γι α ζον τα η
 μας Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη

Φυλάξαι Κύριος δ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μεγαλυνάρια

Δεῦτε δὴ συνάχθητε ἡ πληθύς, ἡ τῶν Ὁρθοδόξων, τῆς Τριάδος οἱ λατρευταί, ὅπως ἐν αἰνέσει ὑμνήσωμεν ἀξίως, Ἀσσου τὸν ἱεράρχην, θεῖον Γρηγόριον.

Ο τῆς Μυτιλήνης μέγας φρουρός, καὶ τῆς τῶν Ἀσσέων, ἐν Ἐώᾳ σοφὸς ποιμήν, Γρηγόριε μάκαρ, τῆς ἱερᾶς τὸ θρέμμα, μὴ παύσῃ ἰκετεύων, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.